31/03/2019

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής

/ Επικαιρότητα

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: (Μκ. η΄ 34 – θ΄1)
Πρωτότυπο Κείμενο

«Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει».

Νεοελληνική Απόδοση

«Είπε ο Κύριος: «Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί. Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει. Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο αλλά χάσει τη ζωή του; Τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για τη ζωή του; Όποιος, ζώντας μέσα σ΄ αυτή τη γενιά την άπιστη κι αμαρτωλή, ντραπεί για μένα και για τη διδασκαλία μου, θα ντραπεί γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου, όταν έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα του, μαζί με τους αγίους αγγέλους». Τους έλεγε ακόμη ο Ιησούς: «Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σ΄ αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι οποίοι δε θα γευτούν το θάνατο, πριν δουν να έρχεται δυναμικά η βασιλεία του Θεού».

Σχολιασμός

Βρισκόμαστε στο μέσο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και η Εκκλησία προβάλλει τον Τίμιο Σταυρό καλώντας μας να τον προσκυνήσουμε με δέος και πίστη και να πάρουμε χάρη πολλή και δύναμη για τον πνευματικό αγώνα που διεξάγουμε την περίοδο αυτή. Μας θυμίζει η Εκκλησία με την Κυριακή αυτή, ότι αν δεν σηκώσουμε το σταυρό μας, δεν θα μπορέσουμε να συναντήσουμε τον αναστημένο Χριστό. Ταυτόχρονα θέλει να μας ενθαρρύνει, δείχνοντας ότι η σταύρωση αυτή στην πραγματικότητα είναι ζωηφόρος θάνατος και μια σταυρόμορφη ανάσταση, αφού ο Σταυρός που ήταν σύμβολο θανάτου έγινε η εγγύηση της ζωής, γιατί έδωσε την ευκαιρία στην αγάπη να σταυρωθεί και να γίνει έτσι αθάνατη. Ο Σταυρός του Χριστού αποτελεί την ειδοποιό διαφορά και τη δύναμη του χριστιανικού κηρύγματος στον κόσμο.

Όποιος θέλει, είπε ο Κύριος, να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και να πάρει απόφαση να υποστεί για μένα, όχι μόνο κάθε θλίψη και δοκιμασία, αλλά και θάνατο σταυρικό. Όποιος θέλει να σώσει την ψυχή του θα πρέπει να την χάσει, όποιος όμως την χάσει για χάρη του Κυρίου αυτός θα την σώσει. Τι ωφέλεια θα έχει ο άνθρωπος αν κερδίσει τα πάντα στη γη και χάσει την ψυχή του;

Στη φράση αυτή «οστις θέλει» βλέπουμε για ακόμα μια φορά ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό ελεύθερος. Η ελευθερία είναι το διακριτικό γνώρισμα του χριστιανού και ο Κύριος σέβεται το δώρο αυτό της ελευθερίας και κανένα δεν εξαναγκάζει στην υπακοή του. Κρούει τη θύρα και όποιος ακούσει της θεϊκής φωνής, την ανοίγει για να μπει ο μεγάλος επισκέπτης. Αν θέλει και όποιος θέλει μπορεί να ακολουθήσει τον Χριστό. Δεν διακηρύσσει μόνο την κατοχύρωση και το

σεβασμό της ανθρώπινης ελευθερίας, αλλά οδηγεί τον άνθρωπο σε συνειδητή επιλογή. Ο Χριστός απευθύνεται προς τους ανθρώπους όλων των αιώνων και ορίζει τους όρους υπό τους οποίους μπορεί κανείς να γίνει Χριστιανός και να ενταχθεί στην Εκκλησία του.
Η ένταξη αυτή δεν γίνεται αναγκαστική. Εθελοντές ζητά ο Χριστός, όχι ανελεύθερα πλάσματα που εκτελούν καταναγκαστικά έργα.

Όταν ο Χριστός μας καλεί να σηκώσουμε το δικό μας σταυρό αντιπαραβάλλει τη δική του σταυρική θυσία και το παράδειγμά του που έλαβε την πρωτοβουλία να σταυρωθεί για να μας λυτρώσει από την αμαρτία και το θάνατο. Όπως οι αρχές και εξουσίες του κόσμου απέρριψαν τον ίδιο τον Χριστό και το Ευαγγέλιό του και τον οδήγησαν στο σταυρό, κατά τον ίδιο τρόπο και οι Μαθητές του διαχρονικά θα δεχθούν τον δικό τους σταυρό, γιατί πάντοτε θα υπάρχουν εκείνοι που αντιστρατεύονται τον Ιησού Χριστό, ως Υιό του Θεού, απορρίπτουν το σωτήριο έργο του και τη διδασκαλία του Ευαγγελίου του. Η με οποιοδήποτε τρόπο παρουσία του Ιησού Χριστού και η ομολογία του στον κόσμο της αμαρτίας καθίσταται ενοχλητική. Για το λόγο αυτό προειδοποίησε εκείνους που τον ακολουθούν: «Ει ο κόσμος υμάς μισεί, γινώσκετε ότι εμέ πρώτον υμών μεμίσηκε. ει εκ του κόσμου ήτε, ο κόσμος αν το ίδιον εφίλει˙ ότι δε εκ του κόσμου ουκ εστέ, αλλ’ εγώ εξελεξάμην υμάς εκ του κόσμου, διά τούτο μισεί υμάς ο κόσμος … ει εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσιν» (Ιω. 15-20). Καλούμαστε, επομένως να δώσουμε τη δική μας μαρτυρία για τον ίδιο τον Χριστό και το Ευαγγέλιό του. Ο Χριστός μας καλεί να σηκώσουμε το σταυρό μας, αλλά αυτός πρώτος σήκωσε το δικό του Σταυρό. Ζητά από εμάς θυσία, αλλά πρώτος αυτός θυσιάστηκε.

Ο «σταυρός», που μας καλεί ο Ιησούς να σηκώσουμε, είναι επιπρόσθετα οι θλίψεις και τα βάσανα της ζωής και παράλληλα η άρνηση των αμαρτωλών επιθυμιών και των φθοροποιών παθών. Ως μαθητές του Χριστού γνωρίζουμε ότι η άρση του σταυρού μας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη μετοχή στη ζωή του Χριστού. Όμως, όπως διαβεβαιώνει ο Απ. Παύλος, «πιστός ο Θεός, ος ουκ εάσει υμάς πειρασθήναι υπέρ ο δύνασθε, αλλά ποιήσει συν τω πειρασμώ και την έκβασιν του δύνασθαι υμάς υπενεγκείν» (Α΄ Κορ. 10,13). Καμία θλίψη και δοκιμασία δε θα υπήρχε στη ζωή μας αν ο ίδιος ο Θεός δεν μας έδινε την ίδια στιγμή τη δύναμη για να την αντέξουμε. Υποτασσόμαστε στο θέλημα του Θεού, υπομένοντας κάθε δοκιμασία, η οποία χαρακτηρίζεται από τον Κύριο ως Σταυρός. Αυτή η αγόγγυστη υποταγή οδηγεί τον άνθρωπο έμπρακτα στο «ακολουθείτω μοι».

Άρση του σταυρού είναι επίσης ο πνευματικός αγώνας, για σταύρωση των αμαρτωλών επιθυμιών μας. Είναι όμως εύκολο πράγμα ν’ απαρνηθούμε τις χαρές του κόσμου; Να κόψουμε κάθε σχέση μ’ ό,τι μας τραβάει στο κακό και στην αμαρτία; Να αποδεχτούμε χωρίς διαμαρτυρία τη θλίψη ή τη δοκιμασία που

βρέθηκε στη ζωή μας; Δεν είναι εύκολο. Χρειάζεται, για να το κατορθώσουμε, ένας αγώνας καθημερινός σκληρός και πάντα στη σκέψη μας να έχουμε τον Εσταυρωμένο Χριστό. Ο Σταυρός του Κυρίου, ο οποίος υψώνεται στο βίο της Εκκλησίας, υπενθυμίζεται σε όλο το κόσμο και σε μας ότι, όταν διαλέξουμε το Σταυρό ως τρόπο ζωής μας, τότε έχουμε και την Ανάσταση. Όταν θλίψεις και ανάγκες μας κυκλώνουν υψώνουμε τα μάτια της ψυχής μας και ατενίζουμε με πίστη τον Σταυρό του Χριστού μας και προχωράμε συσταυρωμένοι και συναναστημένοι με το Χριστό. Και επειδή «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστί», σ’ αυτό τον αγώνα δεν είμαστε μόνοι μας, αλλά ο Κύριος συμπορεύεται, έτοιμος πολλές φορές να «σηκώσει το σταυρό» για μας.